

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 012453 13 Кж 3
Бања Лука, 16.12.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д. З., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Д. Б. из Г., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 012453 13 К од 09.12.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.12.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Д. З., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 012453 13 К од 09.12.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 012453 13 К од 09.12.2013. године, продужен је притвор против оптуженог Д. З., након изрицања првостепене пресуде којом је оглашен кривим због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), и осуђен на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), и може трајати до упућивања на издржавање казне затвора, а најдуже 9 (девет) мјесеци од дана изрицања првостепене пресуде.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац оптуженог, адвокат Д. Б. из Г., због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптуженом притвор укине.

Испитујући побијано рјешење у смислу члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Приговорима из жалбе, не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења и закључак о неопходности продужења притвора и након изрицања пресуде и осуде на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година, због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 3. у вези са ставом

став 1. КЗ РС. Разлози за такав закључак, дати у побијаном рјешењу су ваљано образложени и њихова правилност се не може оспорити жалбеним приговорима, па тиме и законитост у даљој примјени мјере притвора.

Правилно је првостепени суд довео у међусобну повезаност околности и начин извршења дјела (наношење повреда оштећеном, одузимање новца и изазивање пожара у кући који је захватио његово тијело), и тежине последице (смрт оштећеног), и те околности правилно оцјењује као такве да је неопходно продужити притвор оптуженом и након изрицања првостепене пресуде и осуде на казну затвора, а из разлога прописаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Како је у конкретном случају притвор продужен након доношења првостепене пресуде којом је оптуженом изречена казна затвора, то у смислу одредбе члана 203. став 1. ЗКП РС, претресно вијеће по службеној дужности утврђује постојење разлога за притвор из члана 197. став 1. тачке а), в) и г) ЗКП РС. Дакле, у смислу цитиране законске одредбе, у овој фази поступка, није потребан приједлог тужиоца за продужење притвора, па изостанак таквог приједлога, супротно тврдњама из жалбе, не узрокује битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом 196. став 4. ЗКП РС.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић